

GOIGS A LLAOR DE SANT ROC

advocat especial contra epidèmies, que es venera a Cardona

**Puix que contra epidèmies
sou singulat advocat:
del còlera preserveu-nos,
sant Roc de Déu molt amat.**

Montpeller abandonàreu
vostra pàtria i grans béns,
l'Itàlia atravessàreu
suportant molts grans turments;
comptant fins com una joia
ser dels homes insultat:

Del còlera...

En Aquapendente, en Cessena,
en Roma i molts altres llocs,
malalts atacats de pesta
són curats per vostres tocs;
fins el mal sembla s'absenta
d'allí on sou arribat:

Del còlera...

En Plasència no obstant
sou atacat Vós també;
així el cel ho volgué
per mostrar quan sou constant,
dels homes desconegut,
per un gos sou sustentat:

Del còlera...

Si a vostra pàtria torneu,
és per morir en presó,
i en tan bona ocasió,
per la creu que al pit porteu,
es coneixerà qui sou
i contra pesta advocat:

Del còlera...

Fundats en eixa creència
en Constància amenaçats
els molts bisbes congregats

volen fer-ne l'experiència:
portant-vos en processó
el mal és anihilat:

Del còlera...

¿Quin regne, quina província,
quin país, quina ciutat,
és atacat de la pesta,
i a sant Roc no ha reclamat?
Si els segles són testimonis
que no s'han equivocat:

Del còlera...

Cardona ben agraïda
dirà a tots quants vindran,
que a llurs fills salvant la vida,
mostreu vostre poder gran
contra el còlera de l'Àsia,
flagell del cel enviat:

Del còlera...

Un poder tan singular
declara vostra virtut,
quan per Vós el cel acut
a alliviar l'atacat,
o curant-lo enterament
sent piament invocat:

Del còlera...

Sent tan gran nostra confiança,
salveu-nos, gloriós sant,
quan el còlera s'avança,
sortiu-li Vós al davant:
obligant-lo a acomiadar-se
d'un lloc a Vós consagrat:

Del còlera...

**Puix Déu us ha donat poder
per socórrer l'apestat:
del còlera preserveu-nos,
sant Roc de Déu molt amat.**

V Pregueu per nosaltres, gloriós sant Roc.

R Per ser lliurats de la pesta.

PREGUEM

Sigueu propici, Senyor, a les nostres súpliques que per mediació de sant Roc, confessor vostre, us presentem; per tal que refiant-nos de la vostra justícia, siguem ajudats per la intercessió d'aquell que us fou agradable. Per Crist Senyor nostre. - R Amén.

Molt antiga és a Cardona la devoció a sant Roc. L'any 1603, a suplicació dels Cònsols, Consell y Singulars de la Universitat de Cardona, el Rvdm. Sr. Andreu Capilla, bisbe d'Urgell, mana que en el dia de sant Roc, 16 d'agost, tots celebrin festa de precepte com els diumenges. En aquest any s'instaura el *Vot de Poble*. Segurament que, d'ençà aquesta data, es celebra la processó portant la imatge del sant recorrent els carrers de la Vila. En el rescripte del Bisbe Capilla hi ha l'ordenament de que assisteixin als cultes, ofici i processó, celebradors a l'església de sant Miquel, l'Abat i els canonges de la Col·legiata de Sant Vicenç del Castell. La renovació del *Vot de Poble* feta el 1854 pels Cònsols, Consell i Universitat, amb motiu de l'epidèmia de còlera d'aquest any, respongué que, a desgrat de la magnitud de l'epidèmia que envaí les contrades, la vila només sofrí quatre cassos mortals; tres atacats, entre els quals, el metge Antoni Puig.

Mossèn Joan Riba i Fígols, considerat com a cardoní il·lustre, tant en les seves activitats més glorioses, com pel seu ministeri, i com a artista, era fill de La Selva (de les serres de Busa), on havia nascut al 25 de setembre de 1805. Fou verament un heroi assistint als empestats de còlera el 1854, any d'aquest renovat *Vot*. Fundada una capellania castrense al Castell, a insistència del seu governador Santocildes, l'agraciat fou mossèn Riba. Sentidament traspassà al 1 d'agost de 1875.

El text dels goigs és d'aplicació general. No obstant han estat revisats i adoptats a Cardona.